

Forbilleder for i Tyskland, ved en vis aftenlig Afgift for hver af de medvirkende Musikere, eller hvis der er et automatisk Musikinstrument, ved en fastsat Afgift i Forhold til Musikinstrumenternes Pris, eller hvorledes Vilkaarene nu kunne fastsættes. Jeg har ikke noget imod Tanken; en saadan Inddragning af Musikrestauranter under Skatten vil mulig kunne danne Kompensation for Nedsættelser, man kunde ønske paa andre Omraader.

Jeg tror, at i en Tid, hvor man maa gribe til nye Skatteobjekter i ret stort Omfang, hvor vi, som de i Aar forelagte Forslag vise, have maattet gaa til en betydelig Forøgelse af Omsætningsafgiften gennem det foreliggende Forslag om Stempelafgift, hvor man, som det vil være nødvendigt for mig til Efteraaret, maa foreslaa Forhøjelse baade af den direkte Beskatning og af Forbrugsbeskatningen i ikke ganske ubetydeligt Omfang, bør man ikke gaa forbi ret godt og brugbart Skatteobjekt som dette, og jeg tror, at man maa erkende, at det Forbrug, der her er Tale om, er i højere Grad i Stand til at taale en Beskatning end de Forbrug, der allerede her i Landet ere ret højt beskattede, maaske i højere Grad end flere af de Omsætninger, som f. Eks. foreslaas beskattede gennem Stempeloven. — At noget Erhverv skulde gaa til Grunde som Følge af denne Skat, vægrer jeg mig ved at tro. Det er ganske vist blevet paastaet med stor Styrke, at her i København var det ganske umuligt at sætte Biletpriserne op, men man er indtil Dato bleven Beviset derfor skyldig, og jeg tror ogsaa, man vil blive det i Fremtiden. Der vil ikke kunne fremføres hverken noget Bevis eller nogen rimelig Sandsynlighed for, at en Forhøjelse af Biletpriserne her i Byen af 10 pCt. ikke skulde være til at bære, naar vi se, i hvor høj Grad Tilstrømningen til Forlystelsesetablissementerne gaar frem selv i slette Aar. Der er ganske vist de Ting, som det vil være nødvendigt at tage med lempelig Haand paa her i Landet under de nærværende vanskelige Forhold — og her er efter min Mening heller ikke taget særlig haardt og særlig ubilligt paa dette —, men jeg føler mig overbevist om, at det Forbrug, som denne Beskatning tilsigter at ramme, er betydelig seigere, betydelig stærkere, betydelig mere i Stand til at bære en Beskatning af den foreslaaede Højde end saa mange andre Forbrug, der her i Landet ere under Beskatning. Jeg skal da anbefale dette Forslag til det høje Tings Velvillie.

Piper: Den højtærede Finansminister udtalte, at vi befandt os i en Tid, hvor det er nødvendigt at gribe til nye Skatter. Det fremgaar ogsaa af det, vi have beskæftiget os med i den sidste Rigsdagsperiode, idet Regeringen har forelagt 3 saadanne Skatte-lovforslag foruden det her foreliggende. Men dette Forslag adskiller sig en Del fra de andre, thi medens man meget rigtigt har sagt, at selv om vi ikke vare i Finansnød, vilde det være rimeligt at omregulere Jernbanetaksterne saaledes, at Jernbanerne betale sig, og medens Forslaget om en Stempelafgift er udgaaet paa Grundlag af det Arbejde, der foreligger fra den Kommission, der var nedsat til en Revision af Stempelskatten, ganske vist nu paa Grund af den finansielle Situation suppleret og forhøjet for at skaffe Statskassen større Indtægter, kan noget lignende ikke siges om dette Indtægtsskatteforslag. Her er Hensigten rent og bart den at skaffe Statskassen en forøget Indtægt. Og jeg kan godt forstaa, at den højtærede Finansminister, naar han har været ude at se sig om efter nye Skatteobjekter, er kommen paa den Tanke, at det var rimeligt, at den forøgede Mængde Penge, der brugtes til Forlystelser, viste, at der her var et større Skatteobjekt, der kunde bruges. Naar man i det hele taget ser, hvad Befolkningen i den sidste Række Aar har brugt til Forlystelser og Luksus af forskellig Art, kan man ikke andet end give det sin Tilslutning, at man, naar man skal have forøgede Skatter, da søger at tage en Del af dem paa dette Punkt. Der er imidlertid ved denne Sag en dobbelt Side. Det er jo et Spørgsmaal, om det er rigtigt, hvad den højtærede Finansminister siger, at Skatten her kan overvælttes paa dem, som tillade sig disse Fornøjelser, og det er et Spørgsmaal, om det udelukkende er Fornøjelse for alle dem, der gaa i Teatre eller gaa til Koncert, og om ikke det for en Del maa siges, at det er en Opdragelse for Folk, naar der ydes dem saadan god og sund Kunst. Jeg slutter mig til den sidste Anskuelse, og derfor mener jeg, at den Skat, der her paalægges, ikke skulde være en saadan, at den bevirkede, at hvad jeg vilde kalde gode Forlystelser skulde umuliggøres derved, eller at maaske de Etablissementer, som byde derpaa, for at skaffe sig flere Penge i Kassen, skulde give mindre gode Forestillinger. Det er i øvrigt et Standpunkt, som ogsaa har været erkendt fra det Parti, som den højtærede Minister repræsenterer, at Teatre og gode Kunstnydelser have deres store opdragende Betydning for Befolkningen. Staten støtter dem jo ogsaa gennem